

İŞKUR 8. OLAĞAN GENEL KURUL KARARLARI

1. Ulusal ekonomi politikası, ekonominin katma değer ve istihdam yaratma gücünün artırılmasını esas almalı, yapılacak her türlü yasal düzenlemede istihdama olası etkiler göz önünde bulundurulmalıdır.
2. Kısa, orta ve uzun vadeli istihdam politikalarının görüşüleceği bir "İstihdam Şurası" toplanmalıdır.
3. İşsizliğin azaltılmasına katkı sağlayacak ve insan onuruna yakışır nitelikli işler yaratacak; hedef grup, sektör, bölge odaklı verimli istihdam stratejileri, bütüncül politikalar temel alınarak izlenmelidir.
4. Yatırım ve istihdama ilişkin bürokratik süreçlerin azaltılmasına devam edilmeli, e-devlet uygulaması ve kamu kurumları arasında veri paylaşımı geliştirilmelidir.
5. Türkiye işgücü piyasasını farklı yönlerden etkileyebilecek ve kurum/kuruluşlarca hazırlanan Strateji belgeleri, Ulusal İstihdam Stratejisi ile uyumlu ve sosyal taraflarla işbirliği içerisinde uygulanmalıdır.
6. İşsizlik Sigortası Fonu amacına uygun kullanılmalı, fon kaynaklarının etkin değerlendirilmesi için alternatif yöntemler araştırılmalıdır.
7. İşsizlik ödeneğinden yararlanma koşulları kolaylaştırılmalı, ödenek süresi ve miktarı, prim ödeme süreleri ve ödenen primlerle doğru orantılı olarak artırılmalıdır.
8. İşsizlik sigortası prim oranı tüm kesimlerde oransal olarak düşürülmelidir.
9. İşsizlik ödeneği alanların işe dönüş süreleri kurumsal desteklerle kısaltılmalıdır.
10. İstihdam üzerindeki vergi ve sigorta prim yüklerinin azaltılmasına devam edilmeli, bu yükler programlı bir şekilde OECD ortalamasına indirilmelidir.
11. Üretim sektörlerine yönelik teşvik ve kredi politikalarında "istihdam temelli" yaklaşım izlenmeli, teşviklerde bölgesel ve sektörel istihdam farklılıkları tüm düzenlemelerde dikkate alınmalı, geri kalmış bölgelerde girişimcilik desteklenmelidir.
12. Sigorta primlerini düzenli ödeyen ve yükümlülüklerini zamanında yerine getiren işverenlere ilave istihdam teşvikleri uygulanmalı, istihdam teşvikleri tüm bölgeleri kapsayacak şekilde ve sürekli hale getirilmelidir.
13. İşgücüne ve istihdama katılımın artırılması amacıyla başta dezavantajlı kişi ve gruplar olmak üzere işsizlerin kendi işlerini kurmalarını teşvik edici finansal destek mekanizmaları geliştirilmeli ve pilot uygulamalarla sonuçları değerlendirilmelidir.
14. İşletmelerin ve çalışanların mesleki eğitime daha fazla yatırım yapmalarını sağlayacak teşvik yöntemleri başarılı uygulama örnekleri dikkate alınarak geliştirilmeli, özel sektörün mesleki eğitim kurumu açmasını özendirecek ve kolaylaştıracak yasal ve idari tedbirler alınmalıdır.
15. Hayat Boyu Öğrenme süreçleri teşvik edilerek, etkin bir mesleki rehberlik ve danışmanlık sistemi geliştirilmeli, İŞKUR bünyesinde tüm tarafların katılımı ve işbirliği ile "Ulusal Forum" oluşturulmalıdır.
16. İşgücü piyasasında ihtiyaç duyulan nitelikli işgücü talebinin karşılanabilmesi için, okul öncesi eğitimden üniversiteye kadar olan tüm süreç bir bütün olarak ele alınmalı; eğitim politikası, bilgi ekonomisinin ihtiyaçlarına odaklanarak ekonomiyle entegrasyon temelinde ve iş dünyası ile işbirliği halinde uygulanmalıdır.
17. İstihdam-mesleki yeterlilik-mesleki eğitim bağlantıları güçlendirilmeli, kamusal mesleki eğitim hizmetleri tek çatı altında birleştirilerek ilgili kurumlarla gerekli koordinasyon geliştirilmelidir.

18. İşgücü piyasası ve işletmeler için önemi giderek artan “yeşil işler”de var olan ve ortaya çıkacak mesleklerdeki gelişmeler dikkate alınarak örgün ve yaygın eğitimde uygun programlar hayata geçirilmelidir.
19. Eğitim sistemi, ulusal ve yerel düzeyde yapılan “İşgücü Piyasası Araştırması” ışığında yapılandırılmalı, analizlerin sonuçları Ulusal İstihdam Stratejisi çerçevesinde her il için hazırlanacak “İl İstihdam” ve “İl Mesleki Eğitim” politikalarının temelini oluşturmalıdır.
20. İşgücü piyasası analizleri sektörler ve ilgili taraflarla düzenli olarak paylaşılmaya devam edilmelidir.
21. İşgücü piyasası analizleri ile öne çıkan yerel, bölgesel ve sektörel veriler ışığında yerel dinamikleri harekete geçirecek bölgesel ekonomik politikalarla uyumlu istihdam politikaları uygulamaya konulmalı, işgücü piyasasındaki bölgelerarası eşitsizlikler azaltılmalıdır.
22. Beşeri sermayeyi nitelik yönüyle güçlendirmek için; bireylerin işgücü piyasasındaki değişime uyum sağlama kabiliyetlerinin geliştirilmesi, yeni bilgi ve teknolojilerin kullanıcısı olma süreci aktif işgücü piyasası programları ile desteklenmelidir.
23. Aktif işgücü piyasası programları işgücü piyasasının talep ve ihtiyaçları doğrultusunda müfredat, uygulama alanı, hedef gruplar dikkate alınarak uluslararası uygulamalar ve gelişmeler çerçevesinde çeşitlendirilmeli, programların etkinliğini ve verimliliğini izlemeye yönelik mekanizma geliştirilmelidir.
24. İşgücü piyasasına girişte en önemli engellerden biri olan “mesleksizlik”le mücadelede sanayi sektörü başta olmak üzere lokomotif sektörlerde işverenlere arzu ettiği nitelikli işgücünü temin noktasında destek sağlanmalıdır.
25. Aktif işgücü piyasası programları kapsamında, öncelikli olarak tehlikeli ve çok tehlikeli mesleklerde olmak üzere, ulusal meslek standartları (UMS), ulusal yeterlilikler (UY) ve yeterlilik birimlerine dayalı mesleki eğitim programları düzenlenmeli ve eğitimi tamamlayan kursiyerlerin sınav ve belgelendirme faaliyetleri yetkili kurum ve kuruluşlarca yürütülmelidir.
26. “Ulusal İstihdam Stratejisi”nin bir parçası olarak “Ulusal Kadın İstihdamı”, “Ulusal Genç İstihdamı” ve “Ulusal Engelli İstihdamı” politikaları geliştirilmeli, eylem planları ile yürütülmelidir.
27. Kadınların, gençlerin, uzun süreli işsizlerin ve engellilerin nitelikli işlere erişimlerini kolaylaştırmak ve işgücü piyasasında fırsat eşitliğini sağlamak amacıyla; danışmanlık hizmetlerine, aktif işgücü piyasası programlarına ve nihayetinde istihdama kolaylıkla ulaşmaları sağlanarak işgücü piyasasına geçişleri kolaylaştırılmalıdır.
28. Kadın girişimciliği; eğitim, danışmanlık ve finansal açıdan güçlü kurumsal mekanizmalarla desteklenmelidir.
29. Kadınların işgücü piyasasına katılımlarını kolaylaştırmak amacıyla iş ve aile yaşamının uyumlaştırılmasına yönelik politikalar oluşturulması ve faaliyetlerin yürütülmesi için ilgili “ILO Sözleşmeleri” ve “AB Direktifleri” göz önünde bulundurularak işçi, işveren, merkezi ve yerel yönetimler ile STK’lar arasında işbirliği geliştirilmelidir.
30. Genç istihdamını teşvik etmek üzere mesleki eğitim ve staj programları desteklenmeli, ücret vb. sorunlara bütüncül yaklaşım geliştirilmelidir.
31. Gençlerin işgücü piyasası ile ilgili daha hızlı ve etkili bilgi edinmelerini sağlayan istihdam fuarı ve kariyer günü gibi etkinlikler çeşitlendirilmeli ve yaygınlaştırılmalıdır.

32. Engelli istihdamında başarılı sonuçlar sağlayan ve uluslararası uygulamaları olan destekli istihdam yöntemi hayata geçirilmeli, engelli bireylerin kayıtdışı çalışmalarını önlemeye yönelik tedbirler geliştirilmelidir.
33. Kamu ve özel sektördeki boş engelli kadroları teşvik edici/özendirici mekanizmalarla doldurulmalıdır.
34. Kendi işini kurmak isteyen engelli ve eski hükümlülere destek verilmelidir.
35. Aktif yaşlanmayı destekleyici, yaşlı nüfusa yönelik istihdam hizmetlerinin çeşitlendirilmesi ve yaygınlaştırılmasını amaçlayan uygulamalar hayata geçirilmelidir.
36. Toplumun refah seviyesinin artırılması için istikrarlı ve sürdürülebilir bir istihdam seviyesine ulaşma noktasında İŞKUR faaliyetleri çeşitlendirilerek, niteliği artırılmalıdır.
37. İŞKUR'un fiziki, mali ve insan kaynakları kapasitesi ile teknolojik altyapısı nitelik ve nicelik bakımından güçlendirilerek Kurumun tanınırlığı ve erişilebilirliği artırılmalıdır.
38. İş ve meslek danışmanı sayısı artırılmalı, danışmanlık hizmetlerinin daha nitelikli olmasını sağlayacak hizmet içi eğitim modülleri uygulanmalıdır.
39. İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulları etkinleştirilmeli, kurumsal kapasiteleri artırılmalı, Kurul çalışmalarının izlenmesine ve değerlendirilmesine yönelik mekanizmalar iyileştirilmelidir.
40. Sosyal yardım sistemi ile işgücü piyasası arasında; koordinasyona dayalı, çalışabilir durumda olanların üretken duruma geçirilmesine yönelik çalışmalar geliştirilerek, teşvik edici/zorlayıcı yönleri bulunan etkin bir mekanizma oluşturulmalıdır.
41. Kayıt dışı istihdam ile mücadele çerçevesinde Türkiye'de geçici koruma kapsamında bulunanların mesleki beceri ve yeterliliklerini potansiyellerine en uygun alanlarda değerlendirebilecek ve yabancı girişimciliğini teşvik edecek politikalar geliştirilmelidir.
42. Mevsimlik tarım işçilerinin çalışma şartları ile beraberindeki aile bireylerinin yaşam ve eğitim koşulları iyileştirilmeli, denetim mekanizmasının etkinleştirilmesi yoluyla bu kişilerin kayıt altına alınması sağlanmalıdır.
43. Güvenceli esneklik biçimlerinin uygulanma şartları sosyal taraflarla istişare edilerek belirlenmelidir.
44. Uluslararası Kurum ve Kuruluşlarla iyi uygulamalar çerçevesinde pilot çalışmalar ve projeler gerçekleştirilerek İŞKUR'un sunduğu hizmetler geliştirilmeli ve çeşitlendirilmelidir.
45. 2015-2018 Dönem Başkanlığı İŞKUR tarafından yürütülecek olan Dünya Kamu İstihdam Kurumları Birliği (WAPES) bünyesinde, üye ülkeler arasında işgücü piyasasına yönelik kapsamlı ve çok yönlü yaklaşımlar geliştirilerek, daha çok ve nitelikli istihdam için uluslararası bilgi/deneyim değişim platformu oluşturulmalıdır.
46. Avrupa Birliği mâli kaynakları kapsamında; özel politika gerektiren bireylerin istihdamının ve istihdam edilebilirliklerinin desteklenmesi, politika yapma ve uygulama kapasitesinin arttırılması, bilgi değişimi, girişimcilik, sosyal içerme ve insana yakışır işlerin teşvik edilmesi konularında kurum/kuruluşlarla işbirliği halinde projeler geliştirilmelidir.